

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת פקודי ♦ ב' אדר ב' תשע"ו ♦

עלון 191

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

"ויקם משה את המשכן"

הַחֶפֶץ חַיִּים עַל הַתּוֹרָה מְבִיא אֶת הַפְּסִיקָתָא דְרַב פִּהְנָא שְׁבָה נְאָמַר: "אֲמַר הַקָּב"ה, חֲבַבְתֶּם לְתוֹרָתִי וְלֹא חֲפִיתֶם לְמַלְכוּתִי".

כי עניין הקמת המשכן שהוא בחינת השראת שכינה שאינו יכול להיות אלא בהכנעה וענווה כמשה, וכל אחד כפי בחינת ניצוץ משה שבקרבו, ולקח ומוסר גדול יש בדברי המהרי"א שהנה מלכות שמים נפלה בעוונותינו ובגאוותינו, ובזכויות שלנו אנו מעלים את מלכות שמים ומקדשים אותה, אלא שגם זכויותינו הם מעורבים טוב ורע, גאווה וגדלות "אני אמלך".

ולכן הגלות מתעכבת ומתארכת, כי אין בנו מי שיכול לעלות למדרגה הזו, כי כל אחד פונה לדרכו, להיות רב ורבי וראש המדברים בכל מקום, ואין מי שמשפיל את עצמו להיות אין ממש, "נפשי כעפר לכל תהיה", ולהאמין שבכל תנועה קטנה וגדולה השי"ת עומד שם ובוחר כליות ולב.

ובאמונה כזו שמקבל הכל באהבה ושמחה בחלקו, והוא בעיניו שפל ונבזה ממש, יסתלקו כל הדינים, והוא קרוב כ"כ למדרגת התפשטות הגשמיות, ומעורר רחמים על ישראל.

ומאיך ויגבה לבו אך ורק בדרכי ה' ובאהבתו ובתורתו בלב שמח ומלא חיות אזי מתעלה המלכות לאין העליון, אך עתה "חוצפא יסגי" אני אמלך. ואמנם עם כל זה יש מקום לתיקון, על ידי שנמסור את עצמנו על קידוש שם שמים בכל לב לפחות בזמן קריאת שמע בזמנה.

למשפחת כיתה יב/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות

צבא ומלחמה – הרב שלמה מן ההר זצ"ל

מטעים שבדרך

חיילים נוהגים לשלוח יד בפירות מטעים כאשר עוברים במטע בזמן אימונים או פטרולים. יש לדעת כי כל עוד בעל המטע לא נתן רשות לקטוף פירות - אין סמכות לאיש, וגם לא לפועל העובד במטע, להרשות לזרים לקטוף ולאכול מן הפירות. (השווה ב"ק קיט, א' משנה תרומות ג,ד). האיסור חל על מטעים של יהודים ושל ערבים באותה מידה. הקוטף פרי שלא ברשות, ורוצה לאכול אותו - אסור לו לברך עליו, שכן ברכה זו נחשבת לגידוף שם ה'. (ב"ק צד). אותו דין למטבח הצבאי, שאין לקחת ממנו מזון שלא ברשות האחראים לדבר.

חובה לעזור

חובה על אדם לעזור לזולתו כאשר הוא נמצא במצוקה. כאשר נמצאים במסע מפרך, ואחד החיילים אינו יכול לעמוד בו - חובה על המסוגלים לכך לעזור לו לשאת את חפציו או לתומכו. כאשר נמצאים בלחץ של זמן, חובה לעזור לזה שאינו מצליח להספיק ולסיים את המוטל עליו. ועל זה נאמר "עזוב תעזוב עמו" (שמות כג). עזרה זו מותנית בכך שזה שעוזרים לו יעשה גם הוא כמיטב יכולתו. אם חייל מבזבז את זמנו, ולבסוף אינו מספיק להתכונן למסדר, אין חובה על אחרים להכין את חפציו במקומו, וגם על זה נאמר "עזוב תעזוב עמו" (ב"מ לב).

שר"ת צבא ומלחמה – הרב זלמן מלמד

שאלה:

בהמשך לתשובת הרב על חשיבות השירות בצה"ל. האם מצווה זו כל כך חשובה שמותר להקריב בשבילה מצוות אחרות כגון לוותר על שמירת עיניים וצניעות?

תשובה:

אין צורך לוותר על מצוות אחרות כדי לשרת בצבא. במקרים הנדירים שאכן ישנה בעייה הלכתית, צריך החייל לסרב להשתתף בפעילות הבעייתית. עם זאת אסור להקל ראש במצוות השירות בצבא שהיא מצווה עצומה של הצלת נפשות ישראל וישוב הארץ. ובכל מצב חובה למצוא את הדרך לעסוק במצווה הגדולה הזו.

ציטוטים מספרי - הראי"ה

"הגיע הזמן לשום קץ לטרגדיה איומה זו ע"י שינוי ערכים של תשובה, הגיע הזמן לתור דרכים ומחשבות חדשות-עתיקות, להעלות על לב לפחות, אולי צריך לכפור בכפירה, אולי אין המחשבות הללו שאתם כ"כ מחזיקים אותן לודאיות, ברורות, אולי אין ארחות החיים המנותקים מכל אוצרה של האומה הולמים עם תחייתה והקמת דגלה, שכה חפצים בה אותם האחים השנואים-וחביבים." (מתוך מאמר 'על במותינו חללים')

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות